

[Sundhedsministeren]

				(Utrecht)
Alene levercenter	0	1	5 ²⁾	1
		(Huddinge)		(Groningen)
Fælles center	1	1	6 ³⁾	1
	(Oslo)	(Göteborg)		(Rotterdam)

Kilde: Eurotransplant Foundation. Annual Report 1988

¹⁾ Aachen, Berlin, Bad Krozingen, Bad Neuheim, Düsseldorf, Fulda, Giessen.

²⁾ Berlin, Freiburg, Heidelberg, München/Isar, Tübingen.

³⁾ Essen, Frankfurt/Main, Hamburg, Hannover, Kiel, München/Ludw. maxim.

Spm. nr. S 904

Til *justitsministeren* (31/5 90) af:

Behnke (FP):

»I hvilket omfang er en køber forpligtet til at udføre en betaling til et finansieringsselskab, når selve handelen er aflyst?«

Begrundelse

I en konkret sag er der opstået følgende situation:

En person ønsker at sælge sin båd og stiller den i kommission hos en bådhandler. En køber ser båden og ønsker at købe. Til finansiering af båden tager køber kontakt til et finansieringsselskab. Finansieringsselskabet besigtiger båden hos bådhandleren og godkender båden som kreditværdig.

Køber underskriver en afbetalingsordning med finansieringsselskabet.

Bådhandleren bliver – i en anden sammenhæng – stoppet af myndighederne og erklæret konkurs. Da dette rygtes til sælger, afhenter han sin udstillede båd og erklærer, at han ikke vil sælge alligevel. Køber bliver bekendt med situationen og aflyser også handelen.

Desværre har finansieringsselskabet betalt den samlede bådpris til bådhandleren med forventning om, at pengene gik videre til sælger. Dette beløb opsluges imidlertid af bådhandlerens konkursbo. Krav om tilbagebetaling fra bådhandleren har vist sig uerholdeligt.

Køberen – som altså alligevel ikke vil købe og ingen båd har fået – er imidlertid blevet bragt i den situation, at finansieringsselskabet gør krav på pengene fra køber.

Spørgsmålet er nu, om køber virkelig er juridisk forpligtet til at betale en båd, der aldrig er blevet leveret, og om finansieringsinstituttet intet medansvar har for, at det udbetalte købe-

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

summen til en bådhandler, der var på randen af konkurs.

Svar (15/6 90):

Justitsministeren (Engell):

Den sag, som er refereret i begrundelsen for spørgsmålet, minder nærmest om en opgave ved juridisk kandidateksamen. Sagen illustrerer, at selv dagligdags køb og salg, når det går galt, kan medføre indviklede problemer, som kræver juridisk rådgivning.

Der kan da heller ikke gives noget helt generelt svar på det stillede spørgsmål. For at tage stilling til den konkrete sag vil det navnlig være nødvendigt at få nærmere kendskab til de aftaler, der er indgået mellem parterne.

Hvis forholdet er det, at der er indgået en endelig aftale om køb af båden mellem forhandleren og køberen, vil situationen ifølge regler i kommissionslovens §§ 54–55 meget vel kunne være den, at det er køberen, som har ret til båden, også i forhold til den oprindelige ejer. I så fald vil køberen også være forpligtet til at betale købesummen.

På det foreliggende grundlag kan jeg imidlertid ikke komme sagen nærmere, og det er jo også domstolene, der tager stilling til konkrete retssager.

Spm. nr. S 905

Til *indenrigsministeren* (31/5 90) af:

Erling Christensen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget Svendborg Kommune har mistet i kommunal skatteindtægt ved fjernelse af sømandsskatten i 1989 – herunder ønskes opgivelser for 1989 og 1990 og en forventet opgivelse for 1991 – og vil ministeren oplyse tilsvarende for den kommunale kirkeskat for de tre år?«